

Sadržaj

Увод	
1. Биографија	
2. Смрт Смаил – Аге Ценгица	
2.1. Аговање	
2.2. Ноћник	
2.3. Чета	
2.4. Харач	
2.5. Коб	
2.6. Ликови	
3. Остале песме	
Закључак	
Литература	
Увод	

Велика идејна сродност и политичка блискост – културно-историјски, спонтано и готово природно изњедрених ондашњих културних ве деца и узорних класика јужнословенских књижевности Ивана Мажуранића, Франца Прешерна и Петра ИИ Петровића Његоша – стварао је „исти слободарски дух и слична етичка рјешења, иако су им теме на први поглед и временски и структурно различите“ Дух времена, уочи револуционарне 1848. године, дуго је надлазио хоризо - нтом Мажуранићеве „стравне визије“, свакако подстицане метафоричком „јеком од Балкана“ из сужањства пробуђене домовине, и остале „браће“ у оковима, и црногорским поклицима слободом понесених Црногораца, „божјих народних осветника“ (како је Црногорце именовано др Љубо Перковић у предговору издања Смрт Смаил-аге Ченгића, које је публикувано у Женеви 1918, иако је окршај на Мљетичку, објективно, био све више него бо рба „прса у прса“, на штету претпостављеног црногорског витештва). То снажно друштвено и историјско подрхтавање тла, и готово извјесна вулканска енергија, која се све уочљивије најављивала снажним одбљеском ослободилачког пламена – резултирало је (на јужнословенским просторима) књижевним остварењима трајних етичких и умјетничких вриједности, каква су дјела: Смрт Смаил-аге Ченгића Ивана Мажуранића (1846), Крштење на Савици Франца Прешерна (отприлике тада књишки саображена, односно прештампана у посебној збирци Прешернове Поезије), и Горски вијенац Петра ИИ Петровића Његоша (1847). Није неочекивано што су многи проучаваоци Смрти Смаил-аге Ченгића били изненађени познавањем прилика, односно менталитетском блискошћу И. Мажуранића са Црном Гором, и његовим добрим разумијевањем црногорске стварности (иако никад није био у Црној Гори): почев од детаља земљописних, до бројних појединости везаних за историјски процес организовања и реализације убиства Смаил-аге.

1. Биографија

Што рећи о овом великом човеку, а стварно можемо споменути пуно тога. Рецимо да се ради о хрватском песнику који је поред свог уметничког изражавања показивао и политичке склоности, што се највише манифестирало у периоду од 1873. до 1880. када је био први бан пучанин.

Иван Мажуранић родио се у Новом Винодолском 1814. године. Своје школовање започиње у Ријеци, Загребу и Мађарској након чега се вратио у Загреб студирати право. Након завршеног факултета почео је радити као наставник у гимназији у Загребу, а након тога је постао одветник у Карловцу, где је први пут показао политичке амбиције.

Наиме, баш је у Карловцу неко време радио у градском већу, а за време револуционарног раздобља од 1848. – 1849. био је народни заступник и перовођа Хрватског сабора главни редактор саборских закључака и закона. Ускоро је именован врховним државним одвјетником 1850. године, а

десет година након тога именован је предсједником Хрватског дворског канцелара. Иван Мажуранић сматра се најкреативнијом личности Хрватскога народног препорода, а за своје велико дјело озбиљно се спремао. Од првих стихова које пише 16-годишњи ђак био је дуг и стрм пут.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com